

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 285/2016
14.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.П. и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.П., адвоката М.Г. из Н.С., браниоца окривљеног Б.Б., адвоката П.Б. из Н.С. и браниоца окривљеног Д.Ш., адвоката М.А. из Н.С., поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду Посл.бр. К.168/12 од 03.03.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 737/15 од 02.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 14.04.2016. године, једногласно, донео је:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду Посл.бр. К.168/12 од 03.03.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 737/15 од 02.09.2015. године, бранилаца окривљених Б.Б. и Д.Ш., као и браниоца окривљеног Б.П. у односу на повреде кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.П. у осталом делу **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Посл.бр. К.168/12 од 03.03.2015. године, оглашени су кривим, и то: изреком под тачком 1., између осталих, окривљени Д.Ш., Б.П. и Б.Б. за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика (КЗ), за које дело је окривљенима Б.П. и Б.Б. утврђена казна затвора у трајању од по 6 година, а окр. Б.Б. и за кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци; изреком под тачком

2. окр. Б.П. и изреком под тачком 3. окр. Б.Б., за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, за које дело им је утврђена казна затвора, окр. Б.П. у трајању од 4 месеца, а окр. Б.Б. у трајању од 3 месеца и новчана казна у износу од по 10.000,00 динара, коју су дужни платити у року од 3 месеца од правноснажности пресуде, која се у случају неплаћања исте у остављеном року има заменити казном затвора тако да ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан затвора, па су осуђени, и то: окр. Д.Ш., на казну затвора у трајању од 7-седам година, окр. Б.П., на јединствену казну затвора у трајању од 6-шест година и 3-три месеца и на новчану казну у износу од 10.000,00 динара и окр. Б.Б., на јединствену казну затвора у трајању од 6-шест година и 5-пет месеци и на новчану казну у износу од 10.000,00 динара. У изречене казне затвора окривљенима се урачунава време проведено у притвору од 01.12.2011. године, па до 02.12.2014. године, у односу на окривљене Д.Ш. и Б.П., а до 05.12.2014. године у односу на окр. Б.Б., као и време проведено на мери забране напуштања стана од укидања притвора па надаље. Окривљенима је на основу члана 87. КЗ изречена мера безбедности одузимања предмета, ближе означених у изреци првостепене пресуде, а применом члана 246. став 7. и 348. став 6. КЗ од окривљених Б.П. и Б.Б. трајно су одузети предмети ближе означени у изреци првостепене пресуде. Од окр. Б.Б. одузета је имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела-новац у износу од 40.630,00 динара и страни новац у износу од 11.785 евра. Окривљени су обавезани на плаћање суду трошкова кривичног поступка и то окр. Д.Ш. у износу од 35.439,00 динара, а окр. Б.П. и Б.Б., у износу од по 16.749,00 динара.

Апелациони суд у Новом Саду, пресудом Кж1 737/15 од 02.09.2015. године, у ставу првом изреке, одбио је као неосноване, између осталих, жалбе бранилаца окривљених Д.Ш., Б.П. и Б.Б. и пресуду Вишег суда у Новом Саду К.168/12 од 03.03.2015. године, у односу на наведене окривљене потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено су поднели:

-бранилац окр. Б.П., адв. П.М., због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тач. 8) и 9) и став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или преиначи и окривљеног ослободи кривичне одговорности за кривична дела из члана 348. став 1. и члана 246. став 3. у вези са ставом 1. КЗ или да пресуде преиначи и окривљеног осуди због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а КЗ,

-бранилац окр. Б.Б., адв. П.Б., из разлога предвиђених чланом 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом Врховном касационом суду да захтев окривљеног усвоји и побијане пресуде преиначи тако што ће окривљени бити осуђен да је извршио блаже кривично дело,

-бранилац окр. Д.Ш., адв. М.А., из разлога предвиђених чланом 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом Врховном касационом суду да захтев окривљеног усвоји и побијане пресуде преиначи тако што ће окривљени бити осуђен да је извршио блаже кривично дело.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених Б.П., Б.Б. и Д.Ш. сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су поднети захтеви за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених Б.Б. и Д.Ш. у целисти, а браниоца окр. Б.П. у односу на повреду кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 439. тачка 1) ЗКП, су неосновани, док је захтев браниоца окр. Б.П. у осталом делу недозвољен.

Браниоци окривљених Б.Б. и Д.Ш. у захтевима за заштиту законитости истичу повреду закона, позивајући се на општу одредбу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и с тим у вези наводе да су окривљени оглашени кривим за квалификовани облик кривичног дела из члана 246. КЗ, предвиђен у ставу 3. члана 246. КЗ, односно да су дела извршили као група у коју су се удружили са циљем вршења кривичних дела, а да при том у изреци и образложењу правноснажне пресуде, осим навођења законског појма групе у смислу цитиране законске одредбе, нису представљени ни утврђени битни елементи, неопходни за постојање тзв. „групе“ у оквиру које је вршено кривично дело.

Тако, према наводима захтева браниоца окр. Б.Б., суд утврђује хијерархијски однос у групи, а да при том није утврђено ко је шеф групе, а ко непосредни извршилац, док бранилац окр. Д.Ш. указује да опис дела у пресуди не садржи ни један елемент радње организовања која је овом окривљеном стављена на терет, као ни наводе о количини и вредности опојне дроге коју је окривљени продао или проследио другим окривљенима, нити број и динамику испорука опојне дроге и уопште, ни време предузимања радње сваког појединог окривљеног. У захтевима бранилаца обојице окривљених указује се да из описа дела у пресуди произилази да су поједини окривљени од других окривљених куповали опојну дрогу искључиво за своје потребе и по пуној цени, па да то значи да купци дроге нису у заједничком „подухвату“ са продавцима и да не делују у оквиру групе, који однос је битно обележје кривичног дела у питању, а што бранилац окр. Б.Б. изричито тврди за овог окривљеног и истиче да ништа не потврђује да је окр. Б. познавао наводне организаторе Д.Ш. и М.И. и да је деловао у заједници са окривљенима Ч. и П.

Међутим, изложене наводе захтева бранилаца окривљених Б.Б. и Д.Ш., којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП због погрешне правне квалификације инкриминисаних радњи окривљених и на евентуално

постојање у тим радњама обележја неког другог, блажег кривичног дела (које не опредељују), Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Кривично дело из члана 246. став 1. КЗ, извршено радњом неовлашћеног стављања у промет опојних дрога, чини онај ко неовлашћено продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге. Квалификовани, тежи облик основног дела из става 1. овог члана, прописан у ставу 3. члана 246. КЗ, постоји ако је дело из става 1. извршено од стране групе или је учинилац овог дела организовао мрежу препродаваца или посредника.

Према одредби члана 112. став 22. КЗ, група је најмање три лица повезаних ради трајног или повремениог вршења кривичних дела, која не мора да има дефинисане улоге својих чланова, континуитет чланства или развијену структуру.

У конкретном случају, побијаном првостепеном пресудом, у делу у којем је потврђена другостепеном пресудом, окривљени Д.Ш. и Б.Б., заједно са окривљенима М.И., Б.П., С.Ч., С.П., Д.Б. и И.И., оглашени су кривим што су, у временском периоду од 11.12.2010. године па до 15.12.2011. године, у означеним местима, у заједници и по претходном договору, као група, у коју су се удружили за вршење кривичног дела неовлашћеног стављања у промет опојних дрога, уз постојање чињеница и околности код сваког од њих, које се тичу психичког стања и психичког односа потребног за постојање дела, неовлашћено ради даље продаје набављали супстанце које су проглашене за опојну дрогу - хероин и саанавис тзв. марихуану, с тим да је окр. Д.Ш., заједно са окр. М.И., организовао набавку и продају већих количина наведених опојних дрога од НН лица из Р. (уз детаљан опис начина на који је уговорана купопродаја и вршена испорука опојне дроге, те даља дистрибуција исте из куће окр. М.И.), контактирао ради договора са лицима која су од њих куповала па даље вршила продају опојних дрога или су за њих продавала опојну дрогу, између осталих са С.П., Н.А. и Б.П. (уз детаљан опис начина комуникације окр. Д.Ш. са наведеним лицима, посредством интензивне телефонске комуникације и непосредних сусрета, места сусрета и начина преузимања дроге ради даље продаје, те и вредност дроге у случају кад је утврђена), док је окр. Б.Б. од Б.П. (који је ангажован од стране окривљених Д.Ш. и М.И. за продају дроге и сам организовао друге дилере ради даље продаје дроге), у више наврата куповао опојну дрогу-хероин, најчешће у количинама од 20 до 50 грама коју је даље продавао из стана окр. И.И., окривљенима Д.С. и М.К., размерену у пакетиће од по 0,25 гр и 0,5 гр по цени од 500,00 динара и 1.000,00 динара.

Из овако датог чињеничног описа дела у изреци и утврђеног чињеничног стања у образложењу правоснажне пресуде, у којем је јасно описана улога окр. Д.Ш. као једног од двојице организатора купопродаје предметних опојних дрога и конкретне радње коју је у том циљу предузимао, као и улога и радње лица која су од њега и другог организатора или другог ангажованог дилера куповала ради даље продаје и продавала тако набављену опојну дрогу другим лицима, на основу претходног међусобног договора, међу којима је и окр. Б.Б., произилазе сва законска

обележја квалификованог облика кривичног дела из члана 246. став 3. у вези са ставом 1. КЗ, за које су окривљени Д.Ш. и Б.Б. оглашени кривим, што закључује и другостепени суд оцењујући као неосноване наводе у жалбама бранилаца окривљених, поднетим због исте повреде закона, о чему је у својој пресуди на страни 12 дао разлоге које као правилне усваја и овај суд и на исте упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Бранилац окр. Б.П. у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним правноснажним пресудама, када је реч о кривичном делу из члана 246. став 3. у вези са ставом 1. КЗ, учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, тиме што су засноване на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу заснивати. При том, као недозвољен доказ бранилац означава транскрипте снимљених разговора окривљеног прибављене на основу наредбе Вишег суда у Новом Саду Кри.пов.21/11 од 11.04.2011. године, за коју наводи да је донета супротно члану 504е ЗКП, јер подаци у истој не упућују на окр. Б.П. пошто је лице на кога се односи наредба означено надимком „Б.“ који има и окр. Б.Б., а адреса означена у наредби везана је за друго лице и на истој окр. Б.П. никада није боравио и осим тога, од окривљеног нису одузете СИМ картице бројева телефона наведених у наредби и није утврђено који бројеви телефона му припадају.

Изложени наводи захтева, по оцени Врховног касационог суда, нису основани. Истима се понављају наводи жалбе браниоца окр. Б.П. изјављене против првостепене пресуде, због исте повреде закона, које наводе је другостепени суд оценио као неосноване и за ту оцену и изнети став да се ради о доказу на којем се може засновати пресуда, јер је прибављен у складу са одредбама тада важећег процесног закона, у својој пресуди, на страни 9 став четврти, изнео јасне и довољне разлоге, а те разлоге као правилне прихвата и овај суд и на исте упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окр. Б.П., истиче, у односу на кривично дело из члана 348. став 1. КЗ, описано под тачком 2. изреке првостепене пресуде, да је окривљени оглашен кривим за дело које није кривично дело, па да је тиме учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. С тим у вези бранилац наводи да је окривљеном, изреком првостепене пресуде, стављено на терет неовлашћено набављање и држање три пиштоља марке „...“ калибра ... мм .... чије држање и промет није забрањено јер, према налазу и мишљењу вештака, ради се о гасно-стартерским пиштољима који не представљају ватрено оружје, за које се бојева муниција калибра 8мм не производи, а предметни пиштољи имају фабрички уграђену препреку у цеви која спречава испаљење бојеве муниције.

У односу на кривично дело из члана 348. став 1. КЗ, бранилац окр. Б.П. наводи и да је прекорачена оптужба и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, тиме што су у образложењу пресуде дати разлози да је предметно оружје преправљено на калибар ... мм, односно тако да је могуће испаљење из истог бојеве муниције калибра ... мм, што не произилази из изреке пресуде где то није наведено, па не постоји чињенични идентитет оптужнице и пресуде у погледу описа предмета кривичног дела у питању.

По оцени Врховног касационог суда, изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окр. Б.П. нису основани.

У изреци првостепене пресуде под тачком 2. сагласно чињеничном опису у оптужном акту, дат је опис, са подацима о врсти, односно марки и калибру управо оног оружја (три пиштоља) које је окр. Б.П. неовлашћено набавио и држао и које је код њега пронађено и одузето, и у погледу тог описа постоји потпун чињенични идентитет оптужбе и изреке правноснажне пресуде, а наводи у образложењу првостепене пресуде (страна 66) који се односе на изјашњење вештака Т.М. да су предметни пиштољи преправљени тако да су прилагођени и за коришћење бојеве муниције калибра ... мм, не мењају чињенице које се односе на фабричке податке о врсти, односно марки и калибру предметног оружја, како су описани у оптужном акту и изреци пресуде, па нема прекорачења оптужбе на које указује бранилац окривљеног.

Међутим, управо наведена чињеница, утврђена вештачењем, да су предметни пиштољи, који су фабрички изведени као стартно-гасни пиштољи са уграђеном препреком у цеви која спречава избацавање бојевих пројектила, накнадним преправкама прилагођени за коришћење бојеве муниције и да је из њих могуће и вршено испаливање бојевих пројектила, предметним пиштољима даје карактер ватреног оружја, у смислу члана 2. став 2. тачка 1) Закона о оружју и муницији („Службени гласник РС“ бр. 9/92 ... 104/13), које је окривљени набавио и држао без одобрења надлежног органа, супротно члану 7. истог закона, чиме су се у радњама окривљеног стекла законска обележја кривичног дела из члана 348. став 1. КЗ, за које је оглашен кривим побијаном правноснажном пресудом.

Бранилац окр. Б.П. у образложењу захтева истиче да је другостепени суд без валидног објашњења игнорисао жалбене наводе одбране о учињеним повредама закона у односу на кривично дело из члана 348. став 1. КЗ, сада истакнуте и у захтеву, чиме указује на повреду одредбе члана 460. став 1. ЗКП. Међутим, повреда наведене одредбе процесног закона, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, не представља дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно браниоца окривљеног, па је захтев браниоца окр. Б.П. у овом делу оцењен као недозвољен.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости, бранилац окр. Б.П. у уводу захтева истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, али образложење захтева не садржи наводе у чему се конкретно састоји ова повреда закона, који наводи и разлози, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, представљају обавезну садржину захтева за заштиту законитости поднетог због повреде закона. Како, дакле, захтев у овом делу нема прописан садржај, то није предмет испитивања од стране овог суда (члан 489. став 1. ЗКП).

Из свих изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део, а на основу

члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, у делу у којем је један од захтева одбачен као недозвољен, односно зато што нема прописан садржај.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.